

Josef Vohnout: Ať žije náš prezident generál!

- CZ24 News | 31. ledna 2023

ČESKO: Zlo bylo poraženo, našemu novému a lepšímu životu už nestojí nic v cestě. Prezidentem se stal sám nejdemokratičtější z demokratických kandidátů generalissimus Pavel. Jednotný lid se raduje a jásá nad tímto slavným vítězstvím, říše zla se přiblížila ke svému konci. Znova jsme zasadili zásadní ránu všem reakčním silám a máme tu další téměř únorové vítězství. Ve volbách opět jako při nákupu v supermarketu rozhodovala reklama a vybičované pocity.

Akční nabídka - prezident

Ve volbách drtivě zvítězil politický marketingový produkt „milovaný tatíček generál“, registrovaná obchodní značka, dlouhodobě propagovaný médií jako jediná možnost pro ryzího demokrata. Posbíral opravdu velký počet hlasů a jeho mandát je velmi silný. Pro mne představuje symbol nepolitické politiky, kdy rozhodují pocity a dojmy, nikoliv ideje a programy. Dlouhodobé cílení na emoce ve smyslu náš kandidát je kosmické dobro, kdežto opoziční kandidát je ztělesněním satanského pokušení, opět zvítězilo. V čem se liší Babiš a Pavel? Oba kandidáty nelze na první pohled od sebe rozeznat, jeden je bezpáteří zmetek a ten druhý taky. Když si sečtu hlasy z prvního kola, tak 70% voličů odevzdává svůj hlas kandidátům, o kterých je všeobecně známo, že mají [morální profil Prkoše](#). Naprosto nepochopím po mnoha veletuctech výčitek na komunistickou minulost Babiše, co vedlo lidi volící Pavla k pocitu, že jeho komunistická minulost je naprosto v pořádku. To, že včas přeběhl na stranu bývalého nepřítele? Reprezentuje touhu vždy se přidat na vítěznou stranu? Chápu jejich zaujetí v prozápadní orientaci, ale takto politicky přesvědčení lidé měli na výběr jiné kandidáty s naprosto shodnými názory bez podobné zátěže. Přesto se vítězem prvního kola stal kovaný bolševik Pavel s obměněnou životní partnerkou politrukem. Vyhrála argumentace, že jiní kandidáti nemají šanci uspět a média propagovala jen vybranou trojici kandidátů. Otázkou zůstává, zda se jedná o sebe potvrzující proroctví nebo správné průzkumy.

Emoce vítězí

Pamatujete si po vítězství Zemana na záplavu nálepek, že to není náš prezident a lkaní pravověrných, jak moc se stydí za tu hromadu hnoje, co sedí na Hradě? Tohle z druhého tábora nějak není slyšet. Bohužel se musíme smířit s tím, že média volební realitou zručně manipulují a postupně spějeme k politice jako tržnímu produktu, nebo si dokonce troufnu tvrdit, že už to tak máme. Je nutné počítat s realitou, že lidé volí především podle vybičovaných emocí a v případě správně emočně podaného příběhu budou ochotni souhlasit s čímkoliv. Což je poněkud špatná zpráva pro svobodu v této zemi. Vždycky jsem se divil, jak mohla v padesátých letech společnost tak zhloupnout a komunistům masově baštit propagandu, ale při pohledu na současné dění už tomu rozumím. Podat prodejného bezpáteřího bolševického křiváka jako záruku demokracie a svobody, to je opravdu vrchol vybroušeného lakování skutečnosti. Skupina charakterizovaná slovním spojením pražská kavárna se nejvíc ohání kritickým myšlením, ale podléhají emoční argumentaci nejrychleji a výměny jejich názorů jsou čím dál častější. Čest výjimkám v tomto případě, ale velkou většinu této [sociální skupiny reprezentuje soudruh Svěrák](#). Také mimochodem mírně řečeno velmi zajímavý charakter.

Kroky víc než symbolické

Přičemž Pavlovi kroky jsou více než jen symbolické a zřetelně naznačují, co lze očekávat. Hned

odpoledne po volbách bude mluvit s prezidentem Ukrajiny, pak s prezidentkou Tchaj-wanu a pak až s prezidentem Zemanem. Bude s nimi hovořit podle toho, jak se kdo ozval a prý tam není žádný plán. Jak by někoho taková věc mohla napadnout, že? Na tom dalekém ostrově na východě nemají prezidenti nic lepšího na práci, než sledovat volby v České republice. Ani si nedělat starosti s tím, co kdyby se náhodou nedovolali, když tak v klidu počkají na další možnost. Takhle to běžně v mezinárodní politice chodí, nudíte se z přebytku volného času v prezidentském paláci, tak vezmete telefon a zavoláte na pár náhodných čísel. Co tahle symbolika znamená, si pozorný čtenář jistě dovodí sám z míry kompetencí, kterými jmenované země vládnu, a společného jmenovatele obou režimů. Dalším symbolickým aktem je oznámené jmenování Markéty Řehákové jako tiskové mluvčí prezidenta, která ve firmě Semantic Visions pracovala jako bezpečnostní analytička specializující se na boj proti dezinformacím a ruské propagandě. Zatímco v ulicích se jásá a tančí nad velkým lidovým vítězstvím, jistí soudruzi neváhají a neztrácí čas. Známy [novinář s přezdívkou Vidlák je zatím zdvořile pozván na policii](#), aby objasnil své politické pohnutky a vyvodil soudružskou sebekritikou pro sebe důsledky. Inu, čeká nás ráj na zemi a budeme šťastní, ať už chceme nebo ne.

Jedna společnost, jeden stát, jeden prezident!

Prezident generál bude společnost sjednocovat, což je heslo, které mne značně děsí. Společnost je lidské seskupení, které je z principu věci různorodé a tedy nejednotné. Vždy se nabízí otázka, co se živly, které budou tomuto sjednocení vzdorovat nebo odporovat? V minulosti jsme již pár skvělých a neotřelých řešení viděli. Jasně, můžete namítnout, že trestní politika státu není v kompetenci prezidenta, tak co to píšu za nesmysly. Pominu-li argument, že má možnost ovlivnit podobu Ústavního soudu, tak máte pravdu, není. Ale je nutné pochopit, že klíčové není jen to, co může, ale i co neudělá a především, co symbolizuje. Stačí si vzpomenout na Pocheho, prezident sice nemůže ovlivnit výběr ministra, ale prostě ho nejmenuje a jaký byl. Kompetenci nemá, ale reálně to ovlivnit může. V naší zemi máme přímou volbu prezidenta a za jeho názory nebo hesly, které předestírá v kampani, stojí značné množství hlasů. Proto není náhoda nebo neznalost, že se kandidáti vyslovují k tématům, na které prezident nemá oprávnění nebo vliv. Mimo jiné se tím testuje, co obyvatelé chtějí nebo s čím jsou ochotni souhlasit. Kde jinde by se dal získat tak rozsáhlý průzkum? Pavel symbolizuje naše plné zapojení do ukrajinské války a té byla vyslovena hlasem lidu velká podpora. Jestliže kandidát na prezidenta předem oznámí, že jako svou tiskovou mluvčí si zvolí bojovnici s dezinformacemi, alias cenzorku, a přesto dostane takový počet hlasů, jde o jasný signál, že lidu obecnému je nějaká svoboda slova u zadku. Stačí připomenout jedno z hesel kandidáta Bašty, že nebude šetřit prezidentskými milostmi v případě trestních stíhání dezinformátorů. Výsledek je znám. Nedostal ani tak velký počet hlasů, kolik měla voličů SPD. Přičemž lidé okolo SPD jsou tímto trestním postihem ohroženi mezi prvními. Proto orgány v trestním řízení mohou radostně s vyhrnutými rukávy konat a na žádný velký odpor nenarazí. Tudiž prezident a jeho postoj má zásadní vliv na činnost státu. Když to otočíte naopak a prezident s tímto počtem hlasů by v kampani prohlašoval, že nedovolí, aby policie pronásledovala novináře za politické názory, konaly by orgány stejně aktivně? Sice kompetenci nemá, ale má nezanedbatelný vliv tím, kolik hlasů za ním stojí. Lze to ostatně i vidět na činnosti prezidenta Zemana, který změnil vnímání možností hlavy státu. Tudiž generál nás už sjednocuje v báječnou společnost s jediným pravověrným názorem.

Role alternativních médií

Je nutné se také zamyslet nad dosahem tak zvaných alternativních zdrojů informací. Jak velký vliv na formování volebního klání mají alternativní weby, blogosféra a různé skupiny na sociálních sítích? Babišovi v druhém kole přibýlo půl milionu hlasů, Pavlovi zhruba něco pod milion a půl. Pavel určitě alternativními weby propagován nebyl. V tomto světě převládá pocit, než vybírat ze dvou hňupů, tak to raději nebudeme volit nikoho. Přesto volební účast stoupla. Také zněla dobrá rada pro druhé kolo, raději volit menší zlo Babiše, než nechat zvítězit Pavla. Výsledek je vidět v číslech a lze konstatovat,

že dopad alternativních médií není nijak zásadní. Kdo chce vyhrávat volby, musí být zadobře s médii hlavního proudu, které ho umí „prodat“. Tento trend je zřetelný zejména u mladších voličů, kterým chybí zkušenost s oficiální pravdou v dobách normalizace. Je to velmi jednoduchá hra. Pokud jim řeknete něco, co se zásadně liší od toho, co znají z médií, reagují tak, že chtějí odkaz na zdroj. Že si něco pamatujete, či máte vlastní názor nebo si něco dovodíte sám, to je automaticky špatně, protože nejste odborník. Pokud nějaký zdroj dohledáte a to i přes panující cenzuru na webu, která zatím není dokonalá, tak hra pokračuje prohlášením, že to je nedůvěryhodný dezinformační zdroj. Kruh se uzavírá, stačí si připomenout covidové šílení. Přestože alternativa měla pravdu, svět chtěl být klamán. Pro budoucnost svobodné společnosti to nevěstí nic dobrého a lze říct, že na tento trend už upozorňoval ve své [Analýze 17. listopadu Miroslav Dolejší](#).

Nejsem životní pesimista a nemyslím si, že nastává konec světa, nicméně signály nastupující totality jsou více než zřetelné a dovolím si konstatovat, že v ní již žijeme. Kdyby mi někdo v prosinci roku 1989 řekl, že prezidenta budeme vybírat z možností aktivní příslušník tajných bezpečnostních složek a konfident tajné policie, přičemž oba budou svými přívrženci vnímání jako jediná možná záchrana státu, tak bych se na to cinkání klíči na vymrzlém náměstí vykašlal.

AUTOR: Josef Vohnout

[ZDROJ](#)